

Az első turisták

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 28. szám, 2019. július 12.

Egyszer, még amikor súlyproblémáim voltak, majdnem kint ragadtam Angliában. A végére már úgy éreztem, nem is egy skanzenszabású halászfaluban vagyok, hanem kagylóhéjban, amely minden irányból szorít, teljesen összeprésel. Kimentem két hétre, turistának, aztán valahogy beszippantott a helyzet. Mondhatnám, hogy megtapadtam, sőt hó végére már keresetem is volt, de ez így mégse lenne igaz. Ha lett volna minimális lendületem, azonnal továbbállok. Nem azon erőlködtem, hogy ottmaradhassak, hanem az ellenkezőjén. Nyúlós lett az élet, a macskaköves díszlet körém fonódott. Időbe telt, amíg valahogy összeszedtem magam és kiműtöttem a hájpacni testem onnan, mert, mondom, durván rám telepedett az a közeg.